

Stemur ut am
aa hvern laug
orlag ekki mi
nda en á set
post pappirs
orkumisenn

Sveitarbláðid:

Skrefley upp
sogn bunnlin
úll summa má
ogild nema
komin sjó
si út gefandi
þyri 25 Apr

FJALLFARI

1
Arg 2 kefti 3 Blad Nr. 3

Tíngu Laugard 9 Febr

Ritnefnd:

Pjeturs Jakobsson Þjámi Gíslason

Lýng Guðmundsdóttir

FRATLARI

berpræfisk

Island

- 1 Þú sóvi gista sagnu stord i soölu
nordurhöfum þad hljómar skjót
þitt ketju ord in hraustra þedra
gröfum þad minni oss á mægan
retek & miklu syndi freysti og moti
danta grimnum gélék og Gudum
synum freysti.
- 2 Vid sjáum þad i sögum þrátt ad
seggis utan fóru og hernad þreyttu
i ymsri átt og eggjahúdi störu
en þó þeir góddu sönd og seim
og sigurbrosid þoru þú dlla þykti
aftur heim til áttaganna þoru.
- 3 Þeir sigldu heim mid þrama og
þe ad fostur jardustrandum a
geiruhidum gjördu hlé en gófu
þe lék i höndum þeir endta her
sitt afiskeid vid om af fugle songum
vid þjóll og dali og þjóttu breid

og foss i gljúfum þróngum
4 Vörð ottum þumig en i dag að
elsku fastuþjófa og epla þramaþvelli
og hæg sem fedur voris gjörðu þvi
landid vort er líkt og þvi þad
líkan unad veiti þvi svani þjórum

Sýgja á en sóley túninn skreytir
5 Því Gler laxi hverri leikur á mudi
littum sporðslögum her Þjóts
hlid en mudi fagra sjá sem þvra
Gunnars dögum og fuglar heppu
fagran hlid sýn fagra lög þvi
ofa en jóklar háis himin vid
sem heillvottis gnöfu

6 En fyrst nú atkæar þvra lúd
er fagurt líkt og áður þvi þynnum
vilja dug og díd svo og dygða mynd
ist þrudur og fléttum gludis þi-
lags band sem þvellsid aukti og
grotti eg ~~at~~ ástku hjarta að
þvra land þad eigi frammið gótu
3+9

Amerika ferðir.

God er nú til skammstíma, að burtferðistjórn
in landi hafn komid til bædi til Ameriku og fl-
eiri landa nú þjáfst svo margir af brenmande
löngun, til Ameriku þjóðin, heldur neðrum þvi
að Amerika sje sjöundi heimurinn, þvi verda
allt i einu altekni af löngun, til Ameriku
eins og veiki sem, alleku mann á svipstundu
þvi halda at þvi verði allt tekid upp frá fötum
sjes og þvi þvafi ekki neitt þvris neinu, at hafa
þvi vert alltieinu fullu af þessum, miklu hug
huga þvrum, af þessari sálu sem sje, at vera þvi
þvi sveima i þessari grillusykki eins og þegar
mann dreimur draum, og dreimur að mál sjes
komin i einhverri glasi, legans, stad þvi seggi
siggjavið sjálfan sig þvi skal þvra til Ameriku
þvi hef ekkert að gjöra heimur á föðu landinu
þvru halda landi ja þvru, hardinda, landi
þvi vil þvra hjedun burtu og þvru þvru til
Ameriku i þvrat sálu land, þvi verð þvi
rikt þvi kemst þvi að gótri atvinnu. þvi

~~með manni sem~~ nú brídi þess
dóttur sinni og tók sig upp og þótt hún
en þegar þangað kom var dóttir hans
blápattek og átti að eina búa manni og
gat him með namni heitum lofuð þó
elldrum sínum að vera eina eða tvö
nætur af þessu og fleiri getum við sjá
hvat meiri er að marka það sem Íslending
er seigja þegar þú ert kominn þangað heit
um þú að þú þangað og verum þess
heima á föðurs landinu og elskum það og
eplum, heill þess

XVX

Um bindindi

Það er almennu viderkent að
lofdrýkkjinn sé einhver þú skuld
legustu löstur, og álit er það sé
sett þú þátt er til sem meir viti

leggur líkams og sálra krafta munna
innu en afdrýkkjinn það man þú
engum blandast hugur um að nauðsin-
legt sé að ganga í bindindi þú einung
er þú drýkkjinn meira heldur þú sem
kallad er að drýkkji í hofi. Það eru
ekki drýkkjinn sem hafa skuldleg-
usta áhrif á unglingana heldur hóps-
máttinn. Það munu flestir unglingar
hafa viðbjóð á að sjá menn annað
hvert létu sem vitstola eða liggja
þú hunda og manna fötum
ósjalpþjárgu. — Þú munu þóðast allar
þéluþskap við þú en aftur á móti
þú sem lítid drýkkja þinnst þeim
enginn ástata til að þóðast þá þá
ig létast þú þú til að drýkkja
að vísu lítid í byrjun en svo smá
saman meira þangað til þú eru
ordni algjördrýkkjinn.
Það er sorglegt til þess að vita

hversu menn hafa áld eftir áld
þambad þennann þannvandrýkk
og með því gjört bði sjálfum
sér og öðrum skuta og skömm
það lítur út fyrir að menn fyi á
sinum hafi ekki haft neina tilfimm
ingu fyrir að það vori gött að
drekka því það er víða talad um í
fornsögum að menn hafi orid ölvad
ir og jafnvel þótt frammi að geta
drukkid sem mest. Það var líka
von að forfedar voris drykkja því
þeir höfðu þá trú að Guðis þeirra
drykkja og má þá norri geta hversu
vita vert þann hefur fundest það
hjá sér sjálfum það er jafnvel talad
um að kvemfólki hafi drukkid til
domis þegar talad er um þvinnimings
öl En nú á þunum þykis stöðsta
vanvinda fyrir kvemfólki að drekka
ápenz drykkja því hversu illa sem

það skurtas á karlmönnum þá
þes það þó en ves á kvemfólkinu.
Þem betur þes þykis nú ekki lengur
sami að ofdrykkjinni heldur þvost
á moti leitast ^{mynd} við af alepli að
sporna við þunni því flestis munu
sjá hversu skudleg þun er fyrir
land og lid. Þunsum okkur til
domis þuninga þá sem eidst hafa
fyrir ápenz drykkja komna saman
í eit þó ekki vori nema á nokk
lidnum 10 árum það mundi vora
lagleg summa er hoyt vori að
stýja eitthvert þvoflegt fyrir teki
med. Þid drykkja menn hollid
þessvagns að drekka draged þá
þuninga saman sem þid þing
á til þafid keyft vinfong fyrir
og verjid þun til einhverð annað
verjid heldur nokkaram krönum
til þess að þattis séu vegis og brú

ortid (margin) van þur e þess þess

adur ar svo þið getið tafarlaust
haldið áfram með þessum
Gleðid ad drukkna út hvorn eigin sem
þið komist yfir máster þá komu
og þómun svo þið endid ekkri
efi ykkar með þeirri sorg leyn
midvitund ad hafi másteri steyft
ykkar og nærustu okkingum i einn
og voladi stýfjod þvi ad útbreidsla
~~bindisfelaganna~~ bindisfelaganna
og einkaleyfa ad þvi ad aljvört
inmplantningu þann a vinförjun
komist a þvi eg álit þad a þvi
naudsynlegt málf einkaleyfa vil
eg minna kvemfalkiddi ad láta
ekkri sitt eftir ~~lagga~~ liggja ad
stodja bindindi þvi þad getur átt
mikinn þatt i þvi. Ad svo molta
enda eg þessa línu með þeirri
vsk og von ad drukkna skapverum
verdi eftir þá ar aljvörta undir lok litum

JG

Stefnuleysi

Þad þykis vist mörgum unglæm
ley þyris sögn sem hjer er skrifað
en adgatið þið ni af hvar
þyding liggur i þessu einu orti þad
er ad visu upokkun þyris mig ad
útskýra þad til hlýftar en allt
þyris þad vil eg reyna ad benda
a nokkur atviki þvi vidvitkjandi.
Stefnuleysi er lid rétta ord yfir allr
ösjúlfstada skodun a hvernig sem
er þad er þad sem hjeris leyt marg
an mikinn hófily leita manna
i grófinu an þess ad þann ymi
nokkur þad er upbyggilegt vori
þyris land ne lid þad hjeris komid
mörgum ungum og efrilegum mennum
i þina dýfta niðurlögingu sem
til er þad er i einu ortu sagt undir
stada þlectras á goga boti þyris hvern

einstantum og heil félög
það er víst marger unglingur sem
ekki er í fljóttum hætti búinn
að ríða við sig hvata leid hann
skuli halda honum fimmstífa
vera löng og alltaf nógur tíminn
en tíminn lítur áður en hann veris
þá ofin sé að vísu orid langur
stópstumi þyris þá sem máski
komast til hárra elli þá mun
flertum fimmast híd lídra stutt
og margis manna þeis vera er þyk-
urt þá margt eiga eftir og ert
já jafnvel þó þeis hafi neitt
boti líkamis og sulis krupta sinna
í fylsta máta til að ná þvi er þvi
takmarki sem þeis hafi sett ~~gjaf~~
sér, hvernig mun þá verða þyris
hinum sem alla sína opi hafa
svimad til og frá innanum
veröldina en þess verulega að gíta

gjört sei grein þyris hvad þeis
vora að þessa þeis eru líkastis ein
hvejum fljóttandi hlut sem lendt
hefur í hringitu þannig þre kjart
þessis andrúleysingas aftur á bak
og á þessum þyris stráum tímann
þas til að lokum að þeis standa
á bakmörkum tímann og eilífta-
innar flestis sáddis lífdaganna með
þeirri sorg lega meðvitund að þeis
hafi verid vniptis verka menn í
víngardinum í stúd þess að þeis
heftu ^{gíta} ~~gíta~~ verid neptis og dagandi
menn í mannfelaginu sem heftu
gítu ^{lútid} (margt gott af sei hljóta
það er ekki ein uorgr heldur þeis
sjúlfis sem er yagns laussis menn
í þelaginu heldur þes það ekki á
osjuldann vid að þeis leidi ein hveja
með sei á sömu villagötunum sem
þeis gagna ^a þess opi langt en margt

um stundur sakið sem eftir svo
stað svo langan tíma annað hvet
þyris þor Tálus vinnu stað vanda manna
stað þyris yfir vega skinnsem innu
a' hringum ^{smá til bakka} ~~innu~~ allt þyris það
líða þeir yfir þjórn þvi enginn lífís
það upp aftur sem hann er bunnad
lífa og þvi nýrj ástandi þyris
hvorn og einu að láta allur sínar atkafnis
stepna að sama takmarki þvi takmarki
sem hann hefur sett sér í fyrsta
þvi þátt er þjórn skadlegt þyris manni
eins og að hafa aft stepna skipti
en margis eru þeir til sem smá
aftur þegar þeir eru máski háfnadis
að takmarki sínu sökum þess
að þeir sjá þá annað glosilegra
sem þeir álitu að högt sé að hinda
an mikillur þyris hafnas en þegar
þrummi sakið þinna þeir að það
hefur máski ekki minni ^{erwidleika}
erwidleika

i þor med sér og hotta þá einnig
við það sökum þess að þeim þinnst
það af þreytandi þeim þinnst það
kosta af miklu sjálfs afneitan
þeim þinnst það standi sér þyris
margri gleði og lífsnautu sér þeir
götu vatid af þeir heftu alþjóðlega
hussann taum og þor af leidis að
konuleysid leidis þá um sidis a'
glötunarinna veg sökum þess að
þeir þöfðu enga þusta stepna sem
gjöti verid þeim eins og nokkurs
konar leidarþjónna á hinni villugjönnu
vegferd þeirra. Það er sorglegt að
hrysa til þess hvers margis þeir
eru sem komast á vonarvöl þyr
sta sidis a' opinri það er að seiga
þurfa að verda manna þurfa og
margis hversis aðeins þyris þá
einföldu ástæðu að þeir taktu sér
engna þusta stepna heldur hildu

áframmi úta' himm villuz janna
lipsuey sinn an þess ad vita nokkud
hvað þeir voru ad þessa þyr en heylsu-
leysi örvingd eda eitthvað mótrogt
vitjafi þessu þá sja' þeir þyrst ad
þeir hafa dreyid sjálfan sig á túlu
þeir hafa ad visa umid' ávátum
lega ef þil vill en árangurinn af
vinnu þeirra vord sumu sem enginn
þvi þeir vörfu honum adeins þil
ad ~~þil~~ fullnoga hinum og þessum
onandsin legum þyrstum sem himm
hrotkeji þilli heim ad þeljes þeim i
brjóst i þad og þad skipti
sákum þess ad þeir hafa ekker
takmark sem þeir vilda verja þe'
sinn þil ad komast ad þess ma'
innig þinnu allmög domi ad
slíkis menn hafa þekid þil innora
vindis innora þessu þeir hafa séd
ad þeir gátu ekker lengi þinnu

þeytt lífi sinn an þess ad vera
uppa adra komur eda breita háttum
sinum sem þeim þinnst einnig vor
þvi ávörligt sumis þá þvi midas
marzi hafa þyr þessu orsakis
gjörst ávöta menn sumis ræðit
sér sjálfis bana og á margum
hátt hafa slíkt hátt hinu
svoglegustu afleidingar. Þad er
þvi alit mitt ad þust stefna sé
skilyrði þyris gödri þinnu þid
en aftur á móti stefnu þessid
eitilegging þinnu ley og vil þess
neynu vil og ræta hvernig og árum
þil ad taka sér fastu stefnu og neytnu
allra leifi leynu medala þil ad ma'
takmarki sinn þyr eda síðis ad visa
mannu ma' meyni seiga ad hoga sé
ad þinnu slíkt heitrodi en hulla
og þad er ad visa satt en þinnu
leitid alit eg ma' lshu þinn mikid

ma' ef viljinn er godur meiza uera
sem svar til þeirra og enda þy eg
soa þessu þau linur med þeirri von
ad viljinn verdi sekinn þyris verkid
en ekki þetta þingur uti stilsmatu
eda stirk orðfori. —

3+9

Svar

Til kunnunga mins. **B**

I hinum nýfædda sveitarflokkjng
Fjallpara hefur byrst grein med
ypis skriptin ni Orðheldni og ásviþni
og á grein þessi andsjáunlega ad
þygn og þanna ad margt se brest
sidan á dögum forþedra vorra ein þum
er snertis orðheldni manna og
motti grein þessi kallast dugad
hugvekja ef þannordur medur hefdi
þri sagt. Eg er þes hjartunlega

sandoma med samt á greininni
en þad skal jeg segja þes ad einn
hefur þu gleymt og þad er þad ad
nu heyrst allrei orðid Kappi heldur
adid. Kaptur og þad er mikill
munur like á afreksmönnum nútíðar
arinnar eda afreksmönnum fornaldar-
innar kappans beittu sverdum
sinum og söttu ad mönnum
med drengskap og riddust
sjúldan á lítilmognam en kjaftar
nútíðarinnar þora allrei ad
ganga fram ad mótstöðu mön-
num sinum en skjóta situr orðum
af tungu sinni og ef ad orðar
þeirra hita se bani þeirinn hvernig
er sas þor af skeipti þeirra þri
þri eigi seu svinn stot i fyrsta
grefur eitrid um sig i þjötur bragdi.
En so er þri me ad adafni
grein arinnar og mynist á renid

i Fjallfara þá skulum við leggja
albi á mitt og heita á þér og
Óðinn til að vernda bláid
fyrir rannum og þjáfnati og
bidjum þér að kjörum. Numartim
ihvers þess hans og verður svo
djúfur þorgriþu sig á þér en
þá ein hves af einfeldni sníði
kloti sin eftir stakki. Fjallfara
þá verður að sleppa þeim þér
hves veit nema þeir verði svo
margir að þér ruti valla við þá
alla. En þegar skiptur nútím-
arnir sjá aðru kloddu í líkann
buning og þeim þeim Fjallfari
veru kloddu og þá þá þá þá
seu ungi og vel sjáandi menn
þá kenna þeir sjóndeþru sem og
mánulega skylf augn veiki. Og mund
alblindu þeim verður þér alken
óhöft af misþingum sínum.

^{Djöflinum}
eins og ~~þessum~~ (af að
í þu Þiblíana þú gripa eitru skeyti
sin og skjóta til þeirra og þeir
þykast eiga eitthvað verhendt við
En ég álit alla þó kingu og
þú á midal Fjallfara svo and-
viti lega að á þeim se litid að
grötu en ef aðeins voru högt
að skapa eftir honum kloddu
það ötu engum að vera af gott
þér hunda sand með siskunni
þú og alþrum og þú
^{atlekan} þekki ég þú og þú me og öðrum
þessum svo dæmdu þú og þú að tulla
^{atlekan} þessum þessum þessum
þú hefdi amars verid hald
þjörta meður sem hefdi verid
svo agjörri að rífa lísa þessu
Fjallfara utan af honum þér elki
væ þú svo fjölstrúdu og þó-
eldur hann skryddu hann í

áður en þess vísanda honum ^{í þessu} ^{í þessu}
húsganginum því ekki var hann
betur búinn ús gæti en svo að
vel var viðmánda ef sveitar
him er hefti úti látið en lörd
um mómum og hófdings band
um til háðungar þessa kveðju
mína bið og Fjallfara að skila
því mér til föðus síns og
móðis síns og þurfa þau
mí ekki lengur að vera vanægð
mid að eg þafi ^{ekki} greitt þess náma
álmusa og sé mí búinn að
því og þyri þessa lítillþörlegra
gjöf mína ottast ég til að
hefpti verði eitt hvert um boli
hande þess mér þykis slómt
að þess verði vísad í fjárhús
gæti þá beidist gistingar
þreytus af þerdalagi þess
svungar og illa til reitna

Ad svo molta kvæd og yktau
og bið Dröflinn að lengja tölu
veit lif Fjallfara og yktau
sjálfrá þyri handarvikið.

Sigurður Þrimannsson

Þrugaseind

Þess hófundur fram anritadr
ar greina setti nafn sitt mid
fullum stöfum undir hana áleit
ritnefndin skyldu sína að
taka hann en samt skal
þess gætið að hin ní verandi
ritnefnd tekur ekki fleiri
greinar í bláid frá honum
og viljum við ástaka þess að
þess sé hefptis verði ritnefnd
taka ekki greinas frá honum

Áskorun

þar er þessi heyrð að einn
góður kunnugi minn þessi
skýrði frá þeirri merkilegu upp-
gagran sinni sem er sú að
erindi þungu og fylgja grein
í fyrsta bláti Tjallpara með
ess skriftinni Island og Vestur
heimferðina sem eftir Þulldórn
Þeyvinsson er ekkert eftir greinað
höfundinn sjálfan
Þá þad sattu að hann hefi þalad
slitit þá þessi er mér að
þidja hann svo vel gjörð
og þunna þungum moli
sinnu að aðrum þessi heita
lygari svo þann og þessi að þann
þessi ekkert und þess að ávinnu
þessi þad auk þess áttu
Þann Þissaron